

samých hranicích komentáře a systému konfesního práva, aniž by mohlo plně vyhověti úkolu jednoho či druhého. Tak na př. nelze vhodně považovati určitou normu za církevní jen proto, že se v ní mluví o nedělním klidu. Chceme tím jen upozorniti na to, jakým těžkým problémem (autor sám jest si v předmluvě toho vědom) jest vhodný výběr látky pro komentář. Podle našeho názoru vhodnějším jest omeziti se při díle edičním pouze na zákony, které výhradně nebo alespoň převážně se týkají zvolené materie, vše ostatní patří nanejvýše do systematického výkladu. Po této stránce uspokojují oddíly III. 2. a dále IV. Zákony interkonfesijní, V. Zákony školské, VI. Předpisy o vedení matrik. Co autor uvádí na str. 1073 jako literaturu, jsou ve skutečnosti vesměs zákonné prameny. Dílo Bednářovo stane se jistě vítanou příručkou všem, kdo v církevních věcech pracují. —jkt—

Vilém Kloubek: Obecní zřízení (druhé přepracované a rozmnožené vydání. — Praha 1929, nákladem »Čsl. Kompas«, stran 1004. Cena 100 Kč neudána). — Obecní ústava patří nesporně do oněch oborů našeho zákonodárství, kde již pouhá edice zákonných textů znamená cennou pomůcku pro denní praxi. Není snad u nás materie, která by oplývala takovou bohatostí nejrůznějších novel, měnících přímo i nepřímý zákony dosavadní, jako právě oblast obecního zřízení. A rovněž není materie, která by byla tak »unifikována« jako obecní zřízení. Neměří než čtvero obecních zřízení platí totiž stále v naší republice. Dílo Kloubkovo, jehož první vydání vyšlo v r. 1922, překonávati musí proto neobvyklé obtíže již v samé otázce zjišťování zákonných textů, a zhošťuje se tohoto úkolu čestně. Vhodně volenou typografickou úpravou odlišuje autor, pokud jde o obecní zřízení české, moravské a slezské, předpisy, které z nich dosud platí, od předpisů zrušených. Za přednost považujeme, že i tyto předpisy zrušené autor zachovává, poněvadž mnohde bude věci výkladu, zda snad přece ještě něco i z míst zdánlivě zrušených neplatí. Tak na př. na rozdíl od autora se domníváme, že v příslušné změně platí dosud odst. 2. § 22 obecních zřízení čes., mor. a slez. a podobně o část § 23 o povolávání náhradníků. Cena díla spočívá však i v části komentářové, zachycující hojnou judikaturu. Pokud jde ovšem o judikaturu rakouskou, byla by na místě revise právě s hlediska spleti československých novel. Dílo Kloubkovo neomezuje se na pouhé obecní zřízení, nýbrž obsahuje i volební řád obecní, samosprávné zákony a nařízení finanční, zákony domovské, chudinské, zdravotní a j., pokud souvisí s činností obce, a proto nezbytně musí k němu sáhnouti každý, kdo s obecní samosprávou jakkoli přijde do styku. —jkt—

Dr. O. Klapka—Dr. J. Flögel: Gemeindeordnungen. (Liberec 1929. Stiepels Gesetz-Sammlung, stran 418.) — Jde o revizovaný a doplněný překlad původního českého vydání týchž autorů, známých v české samosprávné praxi. V zásadě sleduje dílo tytéž cíle, jako komentář Kloubkův, o němž referujeme na jiném místě, omezuje se však jen na nejzákladnější zákony obecní ústavy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, totiž obecní zřízení a zákony finanční. České vydání zejména svým bohatým komentářem splnilo úspěšně své poslání a jest se proto nadíti, že i k německému překladu bude v povolaných kruzích s úspěchem saháno. —jkt—

Dr. Richard Bébr: Příspěvky k řešení otázky lékařských honorářů ve veřejných nemocnicích. Zvl. otisk z časopisu »Českosl. nemocnice« v Prostějově 1929. Stran 61, 8°. — Autor věnuje svoji studii otázce, zajímavější sice v meritě kruhy lékařské, která však po stránce právní úpravy jest ožehavou otázkou právní, event. zákonodárnou. Dr. Bébr vylicuje nejprve, na jaké právní bási spočívají lékařské honoráře nemocniční v jednotlivých zemích republiky a v Rakousku. Ohledně právní povahy lékařského honoráře uvádí autor důvody, mluvící pro poměr